

Успон неадекватних представница

Јавност и иначе по традицији не воли много жене на истакнутим местима

Када се као резултат борбе српског женског покрета отворила могућност да жене буду на положајима, нису нажалост стручњакиње и активисткиње биле оне које су најчешће добиле новоотворене позиције. Мушкарци су, наиме, открили како да у новонасталој ситуацији повећаних женских захтева за поделом политичке моћи и привилегија, задрже или чак повећају своју политичку моћ на патронски, дакле индиректан, али ефикасан начин. Подржане од својих политичких патрона појавиле су се бивше шефице кабинета (или саветнице, портпаролке) и постале народне посланице, државне функционерке, потпредседнице партија, помоћнице министара. Упркос, дакле, свим успесима и очитом напретку, као да је за жену у Србији у овом политичком моменту остало и даље брже, лакше и ефикасније, а можда једино могуће, да има приступ местима доношења одлука преко „свог“ мушкарца него директно.

Јасно је да жене, генерално гледајући, као и њихови специфични женски интереси, нису нимало ојачане повећањем броја „шефица кабинета“ на местима политичког одлучивања. Политичка активност тих специфично политички патронизираних жена има као главну карактеристику безусловну лојалност своје политичком патрону, без кога знамо сви, а понајпре оне, не би биле на политичкој сцени нигде, а најмање тамо где су. Не само да је у том политичком програму следе личне лојалности питање родне равноправности ирелевантно, неважна су заправо и сва друга питања, од демократије, преко економије, до међународних односа. Страх од пролазности младости чини ту лојалност још страственијом, неупитнијом, фанатизованијом.

Оне нису наравно нимало популарне у јавности која и иначе по традицији не воли много жене на истакнутим местима, а то их чини још зависнијом од тог њиховог, важног „њега“. Оне су, наиме, лако променљиве, много је кандидаткиња које би да, колико одмах, „ускоче“. Дотле, шира јавност лако сврстава све жене у политици у категорију „све су оне исте“ и једино питање је „чија је“, јер „мора“ да се буде „нечија“ а не своја, јер то последње као да није могуће. Порука младим женама на почецима њихове професионалне каријере је да се „тако“ најлакше и најбрже напредује. Или можда једино „тако“.

Повремене анкете коју воде медији о томе кога би јавност желела да види на местима народних посланица или министарки, јасно указује не само на нека сасвим друга женска имена од оних које актуелно заузимају те позиције, већ и на сасвим други тип жена којима наравно први атрибут није онај посебан, за мушкарце средњих година, атрактиван изглед. Оне нису само начин промовисања стручних жена већ и својеврстан протест против попуњавања места у политици особама женског пола непостојећих стручних и професионалних квалитета и то још под фирмом „родне равноправности“! То је прави и непобитан доказ потребан јавности да има жена свих профила стручности, које се суштински разликују од многих које су данас „звезде“ на српском политичком небу.

Добро је што данас постоји све већи број људи који схватају да родна равноправност и из ње произашао захтев да жене равноправно учествују у политици на местима доношења одлука нису вавилонска пометња. Напротив, то је изазов и шанса за креацију како друштвених односа, тако и дубљих интерперсоналних односа непосредованих неповерењем и предрасудама. Као сваки процес који има за циљ да утиче на промену система вредности, ставова и понашања, процес укључивања жена у доношење одлука је дуготрајан и систематичан и у њему има и успона и падова и типичних „дечјих“ болести, лутања у откривању правих решења.

Квоте или не, то уопште није више питање, већ ко су праве (и добитнице) и омогућујући да иста подела моћи наставља да постоји. Успон неадекватних представница жена, обухваћених генералним појмом шефица кабинета, у том процесу само је једна од фаза, можда неопходна али свакако пролазна. Када они који делују из сенке схвате да стављање у први план својих врло уских, парцијалних личних интереса није ни за њих саме најкориснија и најдуговечније трајућа политичка стратегија, почеће да се више цени професионализам и стручност како жена тако и мушкараца. Дотле ћемо аплаудирати неформално изабраним стручњакињама у медијским анкетама као опомену свим садашњим владарима да се политичка популарност до које им је толико стало, неповратно топи и губи сваким лансирањем нове „шефице кабинета“ у политичку стратосферу.

Професорка универзитета

Зорица Мршевић

објављено: 30.07.2012.

Veronika Duda | 30/07/2012 00:40

G-djo Mrsevic pa Vi ste PRAVI HIT , Kako To danas klinci kazu!

Verujte mi da ste mi OTVORILI OCI i VRLO sam Vam zahvalna.

To mu onda dodju " politicke sponzoruse", hahahahahaha....

Eto, posle estradnog IMAMO SADA i TU novu vrstu (politickog) diletantizma u Srbiji. Ali, politika je OZBiLJNA stvar i NIJE DOVOLJNO da se skracuje suknjica ili farba kosa u plavo ili IMA boyfriend tajkun da bi se postalo uspesni.... Narod naplacuje visoku CENU svakih 4 godine pa AKO se TAKO nastavi onda nam NECE pomoci ni Zakoni .

Zene, MORATE imati sopstvene ideje i znanje i hrabrost da ih sprovedete jer biti politicarka u Srbiji je IZAZOV i VRLO TESKO.

marija | 30/07/2012 08:05

sada vise nije dovoljna ni pozitivna diskriminacija, ni kvote, sada to moraju biti ADEKVATNE zene. dakle, vise ni svaka zena nije podobna da popravi nivo zastupljenosti zena u organima javne vlasti. to mogu, valjda, samo strucnjakinje i aktivistkinje.

Ljiljana K. | 30/07/2012 08:13

Zašto očekujete, da kad su u pitanju žene, budu izabrane najbolje, kad vidimo da to ne važi za muškarce. Daleko od toga da su izabrani najbolji muškarci. Medjutim, kad su u pitanju žene, velika je opasnost izabrati pametniju (čitaj bolju) od sebe. Skupština, vlast.... treba da po procentualnoj zastupljenosti odslikava društvo. To je jedino pravedno. Nikakve kvote.

m | 30/07/2012 11:21

Kao i uvek pravo u centar i bez oblande. Prof. dr Zorica Mršević, veliki profesionalac i divna osoba, imala sam čast da mi bude pretpostavljena. Veliki pozdrav za profesorku, čije stručne osecne aktuelnih društvenih pojava i problema uvek rado pročitam.

<http://www.politika.rs/rubrike/Sta-da-se-radi/Uspon-neadekvatnih-predstavnicat.html>